

MỤC VỤ DEREK PRINCE

THƯ GIẢNG DẠY

Người canh gác cho một đất nước

Trong Ê-xê-chi-ên 3:16-21, vị tiên tri này ký thuật lại làm thế nào Đức Chúa Trời đã khiến ông trở nên người canh gác cho Y-sơ-ra-ên, dân Chúa. Ông giải thích rằng nếu một nước bắt đầu chống nghịch với mục đích đã được bày tỏ của Đức Chúa Trời, người canh gác có trách nhiệm phải cảnh báo cho đất nước của mình. Nếu người ta để ý đến lời cảnh báo đó và ăn năn, họ sẽ được cứu. Nhưng nếu họ không để ý đến lời cảnh báo đó, họ sẽ phải chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời, còn người canh gác thì cứu được linh hồn mình.

Ngày nay, là đầy tớ của Đức Chúa Trời, chúng ta chịu trách nhiệm rao giảng sứ điệp của Ngài cho các nước, như trong Giê-rê-mi 31:10:

*Hỡi các nước, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va; hãy reo lời ấy ra trong các cù lao xa!
Khá nói rằng: Đáng đã làm tan lạc Y-sơ-ra-ên sẽ thâu nhóm nó lại, sẽ giữ như kẻ
chăn giữ bầy chiên mình.*

Chúa đang cảnh báo cho các quốc gia về chương trình của Ngài dành cho dân tộc Y-sơ-ra-ên, rằng Ngài sẽ nhóm hiệp trở lại dân Chúa, và Ngài cảnh báo rằng mọi dân tộc không được phép chống nghịch lại, nhưng phải cộng tác với chương trình ấy.

Trong Xa-cha-ri 2:8, Đức Chúa Trời cảnh báo các quốc gia: “vì ai đụng đến các người tức là đụng đến con người mắt Ngài [Đức Chúa Trời]”. Con người của mắt là phần nhạy cảm nhất trong toàn bộ cơ thể. Cơ thể chúng ta phản xạ nhanh nhất để bảo vệ con người của mắt mình. Và đó là cách mà Đức Chúa Trời sẽ phản ứng lại với bất kỳ mối đe dọa nào đối với Y-sơ-ra-ên.

Trong những tháng gần đây, gần như mọi quốc gia Châu Âu đều giữ vị thế đối lập với Y-sơ-ra-ên. Trong cả lịch sử thăng trầm của Châu Âu, chưa có lúc nào mà tất cả các nước Châu Âu đều đồng lòng nhất trí với nhau về một điều gì. Vậy nên, việc họ đồng lòng trong việc giữ vị thế đối lập với Y-sơ-ra-ên như trong trường hợp này quả thật là một điều lạ lùng. Đây chính là công việc đến từ linh của kẻ chống Chúa (anti-Christ), chuẩn bị cho các quốc gia chống lại việc thành lập vương quốc Đấng Christ. Theo lẽ tự nhiên, chúng ta đặt câu hỏi thế này: liệu Đức Chúa Trời có đặt “người canh gác” của Ngài tại những quốc gia đó hay không? Những “người canh gác” ấy liệu có cảnh báo quốc gia của mình hay không?

Tại đất nước Y-sơ-ra-ên, nhiệm vụ của người canh gác là nhắc nhở dân tộc mình

rằng họ có trách nhiệm giải trình duy nhất trước mặt Đức Chúa Trời, như đã được bày tỏ trong Kinh thánh tại A-mốt 3:2: “Ta đã biết chỉ một mình các ngươi trong mọi họ hàng trên đất; vậy nên ta sẽ thăm phạt các ngươi vì mọi sự gian ác các ngươi.” Nếu dân Y-sơ-ra-ên thất bại trong việc sống làm trọn những trách nhiệm mà Đức Chúa Trời giao phó, Ngài cảnh báo họ rằng Ngài sẽ phán xét họ một cách nặng nề. Hàng ngàn năm lịch sử làm chứng cho lẽ thật này.

Tuy nhiên, lịch sử không kết thúc tại đây. Đức Chúa Trời công bố mạnh mẽ rằng vào thời điểm của Ngài, Ngài sẽ nhóm hiệp và khôi phục trở lại dân tộc Y-sơ-ra-ên. Hơn nữa, Ngài yêu cầu các quốc gia khác đóng vai trò riêng của mình trong công cuộc khôi phục của dân tộc Y-sơ-ra-ên. Đây là một chủ đề quan trọng trong sứ điệp của Phao-lô dành cho những tín hữu dân ngoại, như được ký thuật trong sách Rô-ma 11:13-15 và 25-27:

Tôi nói cùng anh em là người ngoại: bấy lâu tôi làm sứ đồ cho dân ngoại, tôi làm vinh hiển chức vụ mình, cố sức để giục lòng tranh đua của những kẻ đồng tộc tôi, và để cứu mấy người trong đám họ. Vì nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự họ trở lại trong ân điển há chẳng phải là sự sống lại từ trong kẻ chết sao? Vả, hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết sự mầu nhiệm này, e anh em khoe mình khôn ngoan chẳng: ấy là một phần dân Y-sơ-ra-ên đã sa vào sự cứng lòng [sự mù lòa], cho đến chừng nào số dân ngoại nhập vào được đầy đủ [đủ số]; vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, như có chép rằng: Đáng Giải cứu sẽ đến từ Si-ôn, Cắt sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp; Ấy là sự giao ước mà ta sẽ lập với họ, Khi ta xóa tội lỗi họ rồi.

Không may thay, ngày nay tôi gặp nhiều Cơ đốc nhân “khoe mình khôn ngoan.” Họ cho rằng mình biết rõ hơn Đức Chúa Trời về việc Ngài nên làm thế nào đối với dân tộc Do Thái.

Trong Rô-ma 11, Phao-lô một lần nữa nhắc lại những gì mà Đức Chúa Trời đã phán một cách rõ ràng trong Giê-rê-mi 32:37-41:

Này, ta sẽ thân nhóm chúng nó [dân Y-sơ-ra-ên] từ mọi nước mà ta đã nhân giận, thanh nộ, tức mình quá mà đuổi chúng nó đến; ta sẽ đem chúng nó về trong chỗ này [vùng đất của dân Y-sơ-ra-ên], khiến chúng nó ở yên ổn. Chúng nó sẽ làm dân ta, và ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó. Ta sẽ ban cho chúng nó một lòng một đường lối như nhau, hầu cho kính sợ ta đời đời, để chúng nó và con cháu nối sau đều được phước. Ta sẽ lập giao ước đời đời với chúng nó rằng: ta sẽ không xây khởi chúng nó để làm phước cho; và ta sẽ đặt sự kính sợ ta vào lòng, để chúng nó không còn lìa khỏi ta. Ta sẽ lấy làm vui mà làm phước cho, và chắc hết lòng hết linh hồn trông chúng nó trong đất này [đất Y-sơ-ra-ên].

Từ ngữ “đời đời” chỉ rõ rằng Đức Chúa Trời không nói về một sự khôi phục tạm thời của dân Y-sơ-ra-ên, nhưng Ngài đang nói về việc Ngài sẽ thiết lập lại đất nước và dân tộc Y-sơ-ra-ên trong vùng đất của riêng họ, và đó là một sự thật vĩnh viễn không thể chối bỏ. Hơn thế nữa, Đức Chúa Trời nói rằng Ngài sẽ làm điều này “hết lòng, hết linh hồn.” Quốc gia nào định chống lại bất cứ dự định nào mà Đức Chúa Trời sẽ làm với hết lòng,

hết linh hồn của Ngài, quốc gia đó thật cả gan. Cá nhân tôi tin rằng đất nước tôi, Anh quốc, đã phải trả giá để hiểu ra điều này, khi nước Anh điều hành Ủy ban Liên hiệp quốc về Palestine. Sự kiện này diễn ra trong khoảng thời gian tôi sinh sống tại Giê-ru-sa-lem, và chính mắt tôi nhìn thấy các lực lượng chiếm đóng của Anh phản đối việc chuyển sang Nhà nước Do Thái bằng nhiều cách khác nhau.

Tuy nhiên, chương trình của Đức Chúa Trời còn vượt xa hơn cả việc Ngài sẽ khôi phục và tái thiết lập đất nước Y-sơ-ra-ên trên chính mảnh đất của họ. Sau cùng, Đức Chúa Trời sẽ khiến họ trở nên công cụ để Ngài sử dụng trong việc phán xét các dân tộc khác. Giê-rê-mi 51:20-23 là lời Đức Chúa Trời nói với dân Y-sơ-ra-ên, và Ngài nói thế này:

Người làm búa và khí giới đánh giặc cho ta; ta sẽ dùng người phá tan các dân và diệt các nước... Ta sẽ dùng người phá tan các quan cai trị và các quan đề hình.

Hơn nữa, trong Ê-sai 60:12, Đức Chúa Trời bảo đảm cho Y-sơ-ra-ên một vị thế nổi trội giữa các nước:

Vì dân và nước nào chẳng thần phục người thì sẽ bị diệt vong. Những nước đó sẽ bị hoang vu cả.

Đối với chương trình của Đức Chúa Trời dành cho dân tộc Y-sơ-ra-ên, quốc gia nào chống nghịch lại với chương trình đó sẽ phải chịu sự phán xét. Dù cho các quốc gia đó có mạnh mẽ và thịnh vượng như thế nào, họ cũng sẽ không thể trường tồn theo dòng lịch sử. Họ đang bước vào con đường suy vong.

Đức Chúa Trời ban những lời hứa này cho dân tộc Y-sơ-ra-ên không phải là vì họ xứng đáng, nhưng là để tôn vinh công trình cứu chuộc của Đấng Mê-si, Chúa Giê-xu, và vì Chúa đã khiến Y-sơ-ra-ên trở nên dân Ngài. “Hỡi nhà Giu-đa và nhà Y-sơ-ra-ên, trước kia các người đã bị nguyên rủa giữa các dân thế nào, nay Ta sẽ cứu các người và biến các người thành nguồn phước cho mọi người thế ấy. Chớ sợ hãi, nhưng hãy làm cho tay các người mạnh mẽ lên.” (Xa-cha-ri 8:13). “Còn phần dành cho Gia-cốp không như những thứ đó [các nước của dân ngoại], Vì Ngài [Chúa] là Đấng đã dựng nên mọi loài mọi vật, Và Y-sơ-ra-ên là chi tộc của cơ nghiệp Ngài” (Giê-rê-mi 10:16).

Kinh thánh hướng về một ngày khi mà: “có mười người từ mọi thứ tiếng trong các nước ra, nắm chặt vạt áo của một người Giu-đa, mà nói rằng: Chúng ta sẽ đi cùng các người, vì chúng ta có nghe rằng Đức Giê-hô-va ở cùng các người.” (Xa-cha-ri 8:23)

Bạn có cảm thấy rằng mình có trách nhiệm?

Để tôi hỏi bạn điều này: Bạn có cảm thấy rằng mình có trách nhiệm với đất nước của mình không – có thể về bất kỳ điều gì?

Về phần tôi, tôi có quốc tịch Hoa Kỳ, nhưng tôi được xác định là người Anh trong suốt cuộc đời mình. Bạn sẽ chẳng bao giờ gặp ai “Anh” hơn tôi. Những bà con (nam giới) mà tôi biết đều là sĩ quan quân đội Anh. Cha tôi là một Đại tá khi ông nghỉ hưu, còn chú tôi là Tướng, và ông tôi là Thiếu tướng. Tôi thừa hưởng sự giáo dục tại hai trụ cột của “truyền thống Anh” – Eton và Cambridge. Trong gần mười năm, tôi làm việc tại trường cao đẳng King, Cambridge. Trong Chiến tranh thế giới thứ II, tôi phục vụ năm năm trong quân đội Anh.

Tôi không hổ thẹn mà nói rằng tôi quan tâm đến nước Anh. Tôi vô cùng biết ơn về mọi phước lành mà tôi đã nhận được thông qua đất nước Hoa Kỳ. Dù vậy, tôi không chuẩn bị từ bỏ quốc tịch Anh. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời muốn ban phước cho cả hai quốc gia nói tiếng Anh này. Đây đều là những quốc gia đã dẫn đường cho tôi trong việc mang phúc âm đến vô số các quốc gia khác. Tuy nhiên, căn cứ theo Kinh thánh, tôi tin rằng cả hai quốc gia này sẽ quyết định số phận của chính mình dựa trên việc họ có liên hệ như thế nào đến chương trình của Đức Chúa Trời dành cho dân tộc Y-sơ-ra-ên.

Khi tôi đang chuẩn bị để viết lá thư này, một nhạc sĩ Cơ đốc đã gửi cho tôi lời của một bài thánh ca sau đây do John Wesley viết:

Ê-sai 66:19-20

Đấng Toàn Năng là Đức Chúa Trời của tình yêu,
Ngài sẽ đặt một dấu hiệu,
Ngài sẽ triệu tập những kẻ mà Ngài đã chấp nhận
Để làm sứ giả thánh cho Ngài;
Từ dòng dõi của Abraham là kẻ được ơn Chúa
Những sứ giả thánh chọn lấy những môn đồ mới,
Để truyền rao khắp các đảo và lục địa
Những tin tức khiến kẻ chết sống lại.

Những kẻ đó, được cứu khỏi lửa
Và được gửi đến khắp mọi nơi,
Để công bố về Đấng Mê-si chân thật,
Bạn của mọi người;
Để những ai chưa biết về Đức Chúa Trời
Có thể học theo dân Do Thái mà chúc tụng Ngài
Và nhìn thấy vinh quang Chúa trong Con Ngài
Từ đây cho đến lúc ấy chẳng còn bao lâu nữa.

Những người được chọn
Giờ đây có thể mang anh em mình đến,
Và từ mọi miền nhóm hiệp lại,
Để trình dâng lên vua của Si-ôn!
Từ mọi dân tộc xa xưa
Chẳng sót một dân tộc nào
Nhưng mỗi dân tộc, bởi ân điển sâu kín cảm thúc mình
Họ tìm thấy con đường dẫn đến Canaan.

Chúng ta biết ấy là điều chắc chắn sẽ thành,
Vì Đức Chúa Trời đã phán:
Cả Y-sơ-ra-ên sẽ là dân của Đấng Cứu Thế,
Họ sẽ được khôi phục trở lại như ban đầu;
Bởi mạng lệnh Chúa, dân ấy được tái thiết,
Giê-ru-sa-lem sẽ trỗi dậy;
Đền thờ của thành ấy sẽ ở trên núi Mô-ri-a
Đền thờ ấy sẽ lại chạm đến trời.
Hãy sai đây tứ Ngai đến,
Để gọi dân Do Thái trở về;
Từ phía Đông, và phía Tây,
Từ phía Nam, và phía Bắc,

Hãy để những kẻ lưu lạc đến;
Trong mọi nơi, từ những nước chưa ai biết
Nơi những kẻ trốn tránh đang cư ngụ,
Hỡi mọi tạo vật, hãy giúp đỡ họ,
Để họ đến được núi Thánh của Ngai.

Của lễ dâng lên Đức Chúa Trời của họ,
Tại đó hãy để tất cả được trông thấy,
Nước và huyết được rảy lên dân Chúa,
Để họ được tinh sạch cả thân và hồn;

Vô số người của dân Israel được đóng ấn,
Hãy để tất cả các dân tộc được nhìn thấy điều này,
Và hãy bày tỏ cho họ rằng sự huyền nhiệm nay được làm trọn,
Gia đình của Ngai nay được đông đủ!

Khi tôi đọc những lời này, tôi kinh ngạc nhận ra rằng Wesley đã hiểu và diễn đạt lẽ thật Kinh thánh vô cùng chính xác về sự nhóm hiệp của dân tộc Y-sơ-ra-ên trong thời kỳ cuối cùng. Tôi muốn thách thức bạn, hỡi các anh chị em Giám lý của tôi – các bạn đã làm gì với lẽ thật đã được bày tỏ cho người sáng lập của các bạn (*)? Chưa bao giờ điều này trở nên cấp bách như hiện nay.

Nhưng sự khai thị này không chỉ liên quan đến những người thuộc giáo hội Giám lý.

Mọi Cơ đốc nhân đều có trách nhiệm làm chứng – mỗi người phải làm chứng cho đất nước của mình – làm chứng về những lời khuyên dạy của Đức Chúa Trời liên quan đến Y-sơ-ra-ên và các quốc gia khác.

(*) Người sáng lập của giáo hội Giám lý: John Wesley.

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chức vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương.

Email: admin@dpm.co.nz Trang web: derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: www.dpmvietnam.org hoặc quét mã QR

